

Juan Gregorio Regino

6 mazaték indián költő (Mexikó)

A FÉLHOMÁLYBAN

Milyen hosszú a nap,
hogya az emlékekből éljünk!
Milyen rövid az éjszaka,
hogya álmódva éljünk!
Hol halt ki a bűvölet és a szó ereje?
Hová lett a virág és a mag varázslata?
Csak nincs vége annak, amit Isten teremtett?!
Miért nyugszik le és kel fel mégis Nap?
Miért zsugorodik a Hold, és mégse fogy el?
Fény az életünk, mely kihuny és kigyullad?
Nem tudom
az álom sodrának mélyén,
a szomorú emlékek félhomályában,
egy oly távoli és mégis oly jelenlévő múlt
emlékezetemben rekedt hiányos képeivel.
Ennyi, és most letérdelek,
sírok, lelkem megkönnyebbül, és megbékélek.
Az álmoknak és az emlékeknek akkor van végük,
ha azt akarjuk, hogy meghaljanak.